

Ven'nus: «Projectes com el de Xicu són com salmons pujant pel riu»

La cantant sabadellenca dedica un article al nou disc del seu amic, músic i productor Cesc Valverde 'Xicu', 'Sacrificis'

UNA MISSIÓ I UN SO PROPI *Per Ven'nus*

La veritat creativa ben narrada i que uneix tots els punts des de la 'composició-producció-mesclat-màstering-visuals' és un procés emocional que avui en dia està en crisi. Ningú ho domina tot. Rarament algú treballa tot el procediment de zero a cent, perquè ens costa retenir l'atenció durant el desenvolupament. Som la generació *playlist*, només ens quedem amb un tema de tots els que ens passen per davant i l'arxivem a l'estiu2024. Som de memòria i energia selectiva. Per això projectes com el de **Xicu** són com salmons pujant pel riu, perquè aporten densitat en un món on ningú no en vol.

Des que el conec, em té més que lligada la manera d'entendre el seu llenguatge. Com pot destruir-me mentre em fa moure el cos en un bucle inconscient? Sé que segurament s'aconsegueix quan agafes totes les regnes creatives del teu projecte. Intueixo que fer-ho tot és la veritable manera que els elements es complementin amb la finalitat de fer arribar un missatge o estat d'ànim, tot prioritzant que es mantingui viu i arribi impol·lut al destí, aka a les consumidores

de Spotify afamades per sentir coses 'grosses' en l'escolta activa.

Una obsessió de Cesc Valverde és el raper nord-americà **Playboi Carti** i la seva lluita per ser un 'anti-influencer ètic', que ha calat tant en joves american@s i en **Xicus** amb inquietuds per les tendències globals i no tan nacionals, per la seva manera de desviure's per la música i l'estètica desmarcant-se del mainstream. I això és el que aporta des del quilòmetre zero. Sempre diu que la música urbana de la península -i concretament de Catalunya- no és per res del món urbana, i que hauria de ser una etiqueta condemnada a passar urgentment per la ITV. Hi estic d'acord. El pop i el reggaeton que hi ha en el punt de mira de l'escena catalana són zero aquesta definició, la majoria és pop amb autotune, i amb lletres banals i lluny d'expressar des d'una vulnerabilitat real. Hi ha molta gent dient sense tenir missatge, i sense ni tan sols tenir la necessitat de dir res.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=oOX7-iJcgz0>

Enmig d'aquesta situació d'urgència, **Xicu** té la missió entre cella i cella partida d'intentar oferir educació musical rica en varietat estilística a una Catalunya sobresaturada de hits estiuencs i de remixos de festa major. I com ho vol fer? Creant un so propi. Saturant i dessaturant cançons amb sons irreconeixibles i alternant bpm's. Extremant distorsions de teclats, percussions orgàniques, guitarres deformades, foleys quotidians i més capes de sintes, i, tanmateix, oferint silencis absoluts. Rebutant l'estructura del pop convencional sense deixar de fer pop. Buscant no deixar indiferent l'oient.

Xicu també creu que crear una escena alternativa al circuit musical català és una bona manera de consolidar-se creant un nínxol i, per què no, un públic fidel que a còpia de venir als nostres concerts ens pagui el lloguer i/o la reinversió constant d'anar gravant nova música. Per això ha farcit el seu nou àlbum amb les col·laboracions de **Socunbohemio**, **Maria Hein**, **Souto**, **Triquell** i una servidora -aka jo, aka la **Ven'nus**- on cadascú aporta la seva personalitat i atmosferes grans com temples amb lletres petites i senzilles. I tot plegat també és gràcies a la seva veu tímida i al mateix temps filtrada. Amagat rere un 'despersonificador' robòtic es despulla amb missatges colpidors que parlen de la malaltia d'un gran amic -i de l'evolució de les amistats en general- i també de l'amor tossut, el dolor-aprenentatge i les infanteses crues i traumàtiques. I tot sota el títol de Sacrificis, els que s'han de fer per cuidar tot el que t'envolta i a tu mateix@.

Ven'nus Foto: Helena Dalmases